

ความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
The Readiness of Engineering Students from Ratchathani University
to ASEAN Economic Community

กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์¹

ศุภชัย จันทร์งาม²

จรรยา คุณณมี³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี จำนวน 94 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากรสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ งานวิจัยนี้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาพรวม นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นด้านที่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) รองลงมาคือ ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) และด้านภาษาและวัฒนธรรมเป็นด้านที่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$) สถานภาพส่วนบุคคลกับความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : นักศึกษา อาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิศวกรรมศาสตร์

Abstract

This research aimed to study the readiness to ASEAN economic community of students in Faculty of Engineering. The samples were 94 students who studied in Ratchathani University. The data were collected by using the questionnaires. The statistical methods were used in analyze the data : frequency, percentage, mean, standard deviation, two independent samples T-test , one way ANOVA and analyze difference data is coupled with Scheffe. This research was defined the

¹ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

³ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

statistical significance at the 0.05.

The results showed that the readiness to ASEAN Economic Community of Students in Faculty of Engineering in overall was found at medium level ($\bar{x}$ = 3.45). Ranging from the highest to the lowest mean scores, were the knowledge of AEC found at high level ($\bar{x}$ = 3.51), the attitudes and awareness AEC found at medium level ($\bar{x}$ = 3.45), the personality development found at medium level ($\bar{x}$ = 3.42), and the language and cultural found at medium level ($\bar{x}$ = 3.42). The readiness to AEC of Engineering students in overall and individual aspects were not different except that the knowledge of AEC was different in achievement levels of students. The difference was statistically significance at the .05.

Keywords: Students, ASEAN, ASEAN Economic Community, Engineering

บทนำ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อำนวยความสะดวกในการค้าเสรีภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน มีประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว เมียนมาร์ และกัมพูชา

ปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยจะเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) พร้อมกับเพื่อนประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ โดยมีข้อตกลงที่กลุ่มสมาชิกอาเซียนยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ (Mutual Recognition Arrangement : MRA) ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี

จุดประสงค์ของ MRA ก็เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ ซึ่งได้ทำความตกลงกันแล้ว 7 สาขาวิชาชีพ คือ วิศวกร สถาปนิก ช่างสำรวจ พยาบาล นักบัญชี แพทย์ และทันตแพทย์ โดยอาเซียนตกลงกันว่าจะยอมรับคุณสมบัติเพื่ออำนวยความสะดวกในขั้นตอนการขอใบอนุญาต แต่ MRA ของอาเซียนจะยังไม่ไปถึงขั้นที่จะยอมรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งกันและกัน และจะเน้นหลักว่านักวิชาชีพต่างดาวจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศที่ตนต้องการเข้าไปทำงาน

วิศวกรไทยซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในความตกลง MRA (จบปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 7 ปี รวมทั้งเคยได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยแล้ว) สามารถไปสมัครขอขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนได้ จากนั้นเมื่อมีรายชื่อเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนแล้ว ก็สามารถไปสมัครกับสภาวิศวกรของประเทศอาเซียนอื่น เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรต่างดาวในประเทศนั้นๆ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ เช่น หากมาเลเซียกำหนดว่าต้องมีใบอนุญาต และจะต้องผ่านการสอบด้วย วิศวกรไทยที่สนใจจะไปทำงานในมาเลเซียก็ต้องไปสอบเพื่อให้ได้ใบอนุญาตของมาเลเซีย

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความ

ตระหนักและการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสม เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญที่สอดคล้องกับวิชาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
3. เพื่อเป็นแนวทางให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 94 คน โดยเก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ตัวแปรตาม คือ ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ถามข้อมูลประเมินระดับการตัดสินใจ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ มีข้อความถามจำนวน 23 ข้อ การหาคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .80 -1.00 มีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	ระดับมากที่สุด
4	ระดับมาก
3	ระดับปานกลาง
2	ระดับน้อย
1	ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย กำหนดช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
1.00-1.49	มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมน้อยที่สุด
1.50-2.49	มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมน้อย
2.50-3.49	มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมปานกลาง
3.50-4.49	มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมมาก
4.50-5.00	มีความรู้ความเข้าใจและความพร้อมมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาเป็นแบบปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test สำหรับเพศ วุฒิการศึกษาเดิม และสาขาวิชา และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพบความแตกต่างได้ทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธี Scheffe'

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 95.74) ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากสายอาชีพ (ร้อยละ 84.04) เป็นนักศึกษาในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (ร้อยละ 81.91) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 2.00-2.50 (ร้อยละ 39.36) ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	ชาย	90	95.74
	หญิง	4	4.26
รวม		94	100.00
2.วุฒิการศึกษาเดิม	สายสามัญ (ม.6)	15	15.96
	สายอาชีพ (ปวช.,ปวส.)	79	84.04
รวม		94	100.00
3. สาขาวิชา	วิศวกรรมไฟฟ้า	77	81.91
	วิศวกรรมอุตสาหกรรม	17	18.09
รวม		94	100.00
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.00	31	32.98
	2.00-2.50	37	39.36
	2.51-3.00	15	15.96
	3.00-3.50	8	8.51
	3.50 ขึ้นไป	3	3.19
รวม		94	100.00

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา	Mean	S.D.
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	3.51	0.53
1. ความเป็นมาและการก่อตั้ง	3.33	0.47
2. ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน	3.57	0.50
3. วัตถุประสงค์การก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	3.40	0.49
4. ภาษาที่ใช้ร่วมกันในอาเซียน	3.43	0.50
5. โครงสร้างและการจัดการองค์กรอาเซียน	3.38	0.49
6. ความรู้ความเข้าใจจำนวนประเทศสมาชิกอาเซียนในปัจจุบัน	3.63	0.57
7. ความรู้ความเข้าใจความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน	3.60	0.49
8. ความรู้ความเข้าใจบทบาทของประชาคมอาเซียนในด้านต่าง ๆ	3.56	0.50
9. ความรู้ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการประชาคมอาเซียนและวัฒนธรรม	3.54	0.50
10. อาชีพ 7 อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนรับรองการเคลื่อนย้ายการทำงาน	3.68	0.66
ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	3.45	0.51
11. การเป็นสมาชิกสมาคมอาเซียนมีความสำคัญต่อท่านและประเทศไทย	3.45	0.50
12. การใช้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ในการสื่อสารต่อท่าน	3.46	0.50
13. การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อท่าน	3.55	0.50
14. การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้มีโอกาสประกอบอาชีพในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น	3.41	0.56
15. การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของท่าน	3.37	0.49
ด้านภาษาและวัฒนธรรม	3.35	0.48
16. ทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ	3.46	0.50
17. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	3.31	0.46
18. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	3.26	0.44
19. การปรับวัฒนธรรมภายในสังคม	3.40	0.49
20. การเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมต่างชาติ	3.32	0.47
ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ	3.42	0.51
21. บุคลิกภาพด้านรูปร่าง หน้าตา สีมผม สีมิว เพศ อายุ	3.44	0.54
22. บุคลิกด้านจิตใจ สติปัญญา อารมณ์และความรู้สึก	3.38	0.49
23. บุคลิกทางด้านสังคม อุปนิสัยใจคอ ความนิยมชมชอบ ระเบียบและประเพณี	3.44	0.50
ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาในภาพรวม	3.45	0.51

ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาพรวม นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นด้านที่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) รองลงมาคือ ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$) ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) ส่วนด้านภาษาและวัฒนธรรมเป็นด้านที่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี น้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$)

2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ามีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ อาชีพ 7 อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนรับรอง

การเคลื่อนย้ายการทำงาน ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมา ความรู้ความเข้าใจจำนวนประเทศสมาชิกอาเซียนในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.63$) และ ความรู้ความเข้าใจความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ

2.2 ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ามีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ การใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อท่าน ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมา การใช้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ในการสื่อสารต่อท่าน ($\bar{X} = 3.46$) และ การเป็นสมาชิกสมาคมอาเซียนมีความสำคัญต่อท่านและประเทศไทย ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

2.3 ด้านภาษาและวัฒนธรรม พบว่ามีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ ทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมา การปรับวัฒนธรรมภายในสังคม ($\bar{X} = 3.40$) และ การเลือกสรรวัฒนธรรมของต่างท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมต่างชาติ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

2.4 ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ พบว่ามีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ เพศ อายุ และบุคลิกทางด้านสังคม อุปนิสัยใจคอ ความนิยมชมชอบ ระเบียบและประเพณี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา บุคลิกด้านจิตใจ สติปัญญา อารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพส่วนบุคคลกับความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

3.1 สถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ผลของการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สถานภาพส่วนบุคคลด้านวุฒิการศึกษาเดิม

ผลของการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างสายสามัญ (ม.6) และสายอาชีพ (ปวช. และ ปวส.) พบว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 สถานภาพส่วนบุคคลด้านสาขาวิชา

ผลของการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ พบว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านภาษาและวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = 6.045$) โดยนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มีความรู้ความเข้าใจดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

3.4 สถานภาพส่วนบุคคลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลของการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านภาษาและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ($F=2.967$) ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ($F=2.858$) และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ($F=3.018$) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านต่างๆ พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ 2.51-3.00 มีความรู้ความเข้าใจดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ 2.00-2.50 โดยในด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

4. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ที่ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

4.1 คณะควรจัดกิจกรรมอบรมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมในการเข้าเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ความรู้ในวิชาชีพวิศวกร การใช้เทคโนโลยีให้มากขึ้น การปรับตัวในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งศึกษาความรู้ด้านต่างๆของกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มเติม

4.2 คณะควรมีการแนะนำการประกอบอาชีพวิศวกรรมศาสตร์สำหรับการทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีประเด็นอภิปรายที่น่าสนใจดังนี้

1. ประเด็นด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นด้านที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการกำเนิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากคณะวิศวกรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมกระตุ้นให้นักศึกษาทราบถึงการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งได้มีการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อวิชาชีพวิศวกรรมในรายวิชาต่างๆ ของหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

2. ประเด็นด้านภาษาและวัฒนธรรม เป็นประเด็นด้านที่มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านทักษะด้านการฟัง พูดและเขียนภาษาอังกฤษ ควรพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับชาติอื่นๆ ในอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสุทธิชัย ญุ่น ที่กล่าวอ้างถึงผลการวิจัยของคุณงยุทธ แฉล้มวงศ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) จากผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนว่า ผลการศึกษาในระยะเวลานึ่งปีที่ผ่านมา พบว่าศักยภาพและความพร้อมของไทยอยู่ในระดับ “กลางๆ” เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน และเป็นรองแม้กระทั่งอินโดนีเซีย การเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียนด้วยกัน ขีดความสามารถด้านการศึกษาของไทยอยู่อันดับ 6 รองจากสิงคโปร์, มาเลเซีย, บรูไน, อินโดฯ, เวียดนาม และถ้าเปรียบเทียบกับทวีปเอเชียในภาพรวมแล้ว ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 43 เป็นรองสิงคโปร์อันดับที่ 6 ฟิลิปปินส์อันดับที่ 16 มาเลเซียอันดับที่ 23 และอินโดฯที่ 42 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิธีการเรียนการสอนภาษาต่างชาติของไทยที่ยังล้าหลัง ไร้ประสิทธิภาพและขาดการปรับปรุงให้ทันสมัย ปัญหาที่อยู่อันดับ 43 ในเอเชียก็เพราะระบบการศึกษาของไทยอยู่ภายใต้ระบบแบบเดิม ๆ ที่ไม่ยอมพัฒนา และมีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบอยู่ตลอดเวลา อีกข้อมูลที่ยืนยันว่าไทยอยู่ในสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงคือ การจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ที่แบ่งระดับทักษะภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” ทั้งยังอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนามเสียอีก

3. ประเด็นด้านทัศนคติและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นด้านโอกาสประกอบอาชีพในประเทศสมาชิก โดยเฉพาะวิชาชีพวิศวกร ถือเป็นวิชาชีพหนึ่งที่กำหนดในความตกลง MRA ซึ่งมีการแข่งขันสูง ขณะที่นักศึกษายังมีปัญหาในเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษและความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียน คณะวิศวกรรมศาสตร์จึงควร

ปรับหลักสูตร การเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สอดคล้องกับบทความในกรุงเทพธุรกิจที่อ้างอิงความเห็นของ น.ส.บรรจงจิตต์ อังศุสิงห์ ผู้อำนวยการสำนักการค้า บริการและการลงทุน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ วิเคราะห์วิชาชีพวิศวกร ว่า “ความเปลี่ยนแปลง ของวิชาชีพ วิศวกรหลังการเปิดAEC มี 2 ประเด็นหลัก คือ ความเปลี่ยนแปลงของธุรกิจวิศวกร และความเปลี่ยนแปลงของแรงงาน วิชาชีพวิศวกร ในส่วนความเปลี่ยนแปลงของแรงงานวิชาชีพนั้น ยังมีแนวโน้มจะเกิดปัญหาอยู่มาก เพราะวิศวกรไทยยังขาดอยู่ 3 เรื่อง เรื่องแรกคือ ภาษาพูด การสื่อสารให้เข้าใจ เรื่องที่สองคือแรงจูงใจ วิศวกรไทยจำนวนมากยังขาดแรงจูงใจในการทำงานต่างประเทศ เรื่องสุดท้ายคือ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบในแต่ละประเทศ” และจากรายงานศูนย์วิจัยกสิกรไทย “สถานะของตลาดแรงงานไทยในภาพรวม อยู่ในระดับกลางเมื่อเทียบกับเพื่อนบ้านในอาเซียน โดยแรงงานไทยมีจุดเด่นด้านการงานที่ต้องอาศัยความละเอียดและความคิดสร้างสรรค์ แต่เสียเปรียบ อินโดนีเซียและกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ในด้านจำนวนแรงงานและต้นทุนค่าแรง อ่อนด้อยกว่าฟิลิปปินส์ ด้านภาษา และยังไล่หลังสิงคโปร์และมาเลเซียในด้านคุณภาพและผลิตภาพแรงงาน เมื่อมองตลาดแรงงานทักษะสูง พบว่า สิงคโปร์ และมาเลเซียอยู่ในแถวหน้า ซึ่งเป็นผลจากการยกระดับมาตรฐานการศึกษา ความได้เปรียบด้านการใช้ภาษาอังกฤษและจีน ทำให้แรงงานส่วนใหญ่มีทักษะสูงมาก สามารถรองรับอุตสาหกรรมไฮเทค และเทคโนโลยีซับซ้อนและธุรกิจบริการได้เป็นอย่างดี”

นอกจากนั้น ประเด็นการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ถือเป็นอีกหนึ่งประเด็นที่มีความสำคัญ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศถือว่ามีความสำคัญต่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน นักศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว เพื่อรองรับการปฏิบัติงาน และการเข้าสู่ตลาดแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งปัจจุบัน การเข้าถึงดังกล่าว ยังอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สอดคล้องกับรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 ของ World Economic Forum ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งค่าดัชนี Networked Readiness Index บ่งชี้ถึงความพร้อมของแต่ละประเทศที่จะใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้น ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ในที่ 4 ตามหลังเพียงประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย และบรูไน เท่านั้น (หมายเหตุ: ประเทศลาวกับพม่าไม่ได้ถูกจัดอันดับรวมไว้ในรายงาน)

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐต้องมีแผนรองรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยควรจัดเป็น “วาระแห่งชาติ” ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) ให้มากกว่าการเรียนแบบเน้นไวยากรณ์ ที่มีทำให้ผู้เรียนติดกับดักไวยากรณ์ จนสามารถพูดหรือสื่อสารได้น้อย ยิ่งเมื่อมาผนวกกับวัฒนธรรมแบบไทยๆ ที่ไม่กล้าแสดงออก กลัวอับอายถ้าพูดผิด ยิ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร

2. ภาครัฐต้องช่วยสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศให้ครอบคลุมในเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตการศึกษาโดยไม่มี ความเหลื่อมล้ำด้านการใช้งานโดยเฉพาะเขตพื้นที่การศึกษาในเขตชนบท ให้นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีประสิทธิภาพสำหรับภาคสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต้องมีแผนนโยบายรองรับระยะยาวในการพัฒนาและสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ และสามารถให้บริการได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

3. สถาบันศึกษาควรพัฒนาหลักสูตร ปรับระบบจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทที่จะต้องเปลี่ยนแปลงในอนาคตในด้านทักษะวิชาชีพ เพราะเมื่อมีการเปิดตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้วทุกอย่างจะอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน โดยเฉพาะวิชาชีพที่ MRA ทำการตกลงทั้ง 7 วิชาชีพ

4. สถาบันศึกษาควรพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลในอาเซียน เปลี่ยนมุมมองการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *Asean Mini book*. กรุงเทพฯ : Page Maker.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS For Windows*. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2555). *วิศวกร-สถาปนิก ปรับสู้ สู่อาเซียน วงการมั่นใจแข่งขันได้*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.thai-aec.com/413#ixzz3ZizNFvBo>. (20 กุมภาพันธ์ 2558)
- ขวัญใจ เตชเสนสกุล. (2555). *ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะที่แรงงานไทยยังต้องพัฒนา*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.thai-aec.com/458#ixzz3ZiYbQTdD>. (20 กุมภาพันธ์ 2558)
- นิพันธ์ วิเชียรน้อย. (2556). *คุณสมบัติของวิศวกร และสถาปนิก ที่จะโยกย้ายทำงานใน ASEAN ตามคุณสมบัติ MRA*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.thai-aec.com/840#ixzz3Zil04kZl>. (20 กุมภาพันธ์ 2558)
- มติชนสุดสัปดาห์. (2556). *เปรียบเทียบแรงงานไทย กับตอลิงคโปร และมาเลเซียในอาเซียน*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.thai-aec.com/888#ixzz3ZioSlwkq>. (20 กุมภาพันธ์ 2558)
- สุทธิชัย หยุ่น. (2554). *กรุณาตกใจด้วย...ภาษาอังกฤษเด็กไทยอยู่อันดับ 43 ของเอเชีย*. (ออนไลน์) สืบค้นจาก: <http://www.oknation.net/blog/black/2011/09/10/entry-1>. (20 กุมภาพันธ์ 2558)